

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΘΛΑΠΠΕ ΦΡ. 10.

Ο Γιάννης κι' ο Μαρής, μελιυνε κι' άπορεϊς.

Μ. — Ήλθε τό μέγα Σάββατο, πούνε χαρές γιομάτο,
θά πρ' φιλίωση εσύ λοιπόν με' σότρα προφουάτα
από φαή που χουχουλιού, με' σότ' μελό
κρίτωση εικά, παραμά του βαρελιού,
και θά σου πώ, α' έτη πολλά και τό Χριστός Άνάστη,
βαντζιωντάς σε με' χαλκό και μ' άβρεχον άβάεστη.

Γιάννη έτάξε μου πιστέ
πού δέν σε τρέχουν δανεισταί,

χάρις αυτά τών τραπέζων τά τελευταία δάνεια,
τό Πάσχα μας τό φετινό είλ' εν' από τά σπάνεια
γι' αυτό και με' κατόνη και μ' αίσθημα μεγάλο,
των ήμερών ανάλογα θροπάρια θά σου ψάλλω.

Συντρέχει τό συνέδριον λοιπόν των Ίουδαίων
και πρò; Πιλάτον έρχεται μ' όχλοσόν κι' άντάρα
συντρέχει και στην τράπεζα τό πλήθος των Χανδαίων
και λέγει πρò; τό Ντάρα.

“Ίδού βλαστοί έφάνησαν και φύλλα σταφιδών,
πρò; τί λοιπόν βραδύνετε χαλκόν παραιδόναι;”

Κι' ο Ντάρας τούς έφώνασε σιγικά για νάν τ' άκούνε
“πές τε, λοιπόν τί θελετε ύμιν πρωτίστως δούναί,
χαλκόν τόν διά βάντιμα ή τόν χαλκόν τόν άλλον;
κι' αυταί του άπεκρίθησαν με' θύελλον μεγάλου.”
“Ενά χαλκόν γνωρίζομεν ήμεις άρέντη Ντάρα,
αυτόν τόν όλοσ' όγκυλον πού λέγεται πεντάρα!”

Διεμερίσαντο λοιπόν εις χάλκινα κερμάτι,
της δυστυχού, σταφιδιής; τά πενιχρά ήμάτια
κι' έβαλλον κλήρον επ' αυτά κι' έγινε νταβατουρι
και τόν καλλίτερο λαχνό τόν πήρε τό Αηζούρι,
και βλέποντας καθήμενός; τί όχλος περιμένει,
ούαί σοι άνεβόητα σταφιδική καυμένη!

Μ' αυτόν τόν όχλο Γιάννη μου, τό λογικό μου φρίττει
στά σίγουρα θά κουφαθώ άν δέν αλλάξω σπήτι.

Μ' αυτόν τόν όχλο, δηλαδή, βρήκα πολλά μαρτύρια,
κι' εκεί πού γράφω στίχους,
θυμώνα πού μ' άνοιζανε καινόργια σύρητήρια
εις όλους μου τούς τοίχους,
κι' ο μαύρος ο πατέρας μου στέκει νάν τ' αστήση,
πού βλέπει στ' άγκωνάρι μας νά τρέχη τέτοια βρόση.

- Γ. — Και δέν μου λές, τί έπαθες πούσαι με' μούτρα γρέτζα;
- Μ. — Δέν ξέρει, τίποτα λοιπόν; Μ' έπέθαν' ή φλορετζα!
- Γ. — Ο διάολος τό σπήτι του ποτέ δέν τό χαλάει
και μή φοβάται πάντελώς της θερμης τις φοβέρες.
Και πού λοιπόν έγύριζες δλες αυτές τις μέρες;

Μ. — Αυτές τις μέρες ταχτικά κάθε πρωτ και βράδυ,
στις εκκλησιές; έτρώπιωνα κρυφά σαν τό κουνάδι
νά βλέπω τις φιλόθρησικες κυρίες και χηράδες
πώρχόντανε στη διάδαση με' φάτσες κολοράδες,
πού μ' έα μάτι έβλεπε τόν πλάστη στρωμένο,
και μ' άλλο πιο γλυκύτερο τό δόλιον έρωμένο.

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Κι' εἶδα παπάδες λογικούς
σὲ κάποιες ἐνορίες,
πολύ περιποιητικούς
στὶς ὠμορφες κυρίες.

Κι' εἶδα πολλές νὰ κάνουνε καυγάδες γιὰ 'ναν ψίρτη,
κι' εἶπα πῶς περονόσπορος ἐμπρὸς ὀπίσω θάρτη!

Καὶ δηλαδὴ τὸ χαίρομαι πῶς θάσασαμε σὲ χρόνια
ποῦ κι' οἱ βωμοὶ κοντεύουσε νὰ γίνουσε σαλόνη·
κι' ἐκεῖ ποῦ θὰ διαβάζονται τοῦ Χρυσοστόμου ῥήματα
καὶ τὸ πεντηκοστάρι,
καθένας θάρχεται νὰ λῆ διάζορα ζητήματα.
μ' αὐτὴν ποῦ τοῦ γουστάρει,
καὶ ἀναιδῶς θὰ ῥίπνεται τὸ θελητηρώδες βέλος,
ἐκεῖ ποῦ θὰ καλαναρχοῦν ὁ Κλήμης κι' ὁ Τσιγκέλος.

Γ. — Πιστεύω πῶς θὰ γλέντησεσθε καὶ μὲ τὸ παραπάνω
στὴν Ἐθνικὴ μας ἐορτή.

Μ. — Τί διάολο νὰ κάνω
θέλωντας καὶ μὴ θέλωντας ἐπῆγα στὴν παράτα
ποῦρθαν ἢ αὐτοριτὲς μὲ τὰ καθαλιεράτα,
ποῦρθαν σχολεῖων μαθηταὶ ἡρωϊκῶς ὀρχοῦμενοι
καὶ πάντες οἱ καθηγηταὶ, οὐχ' ἤτσον ἐπωγούμενοι,
ποῦρθαν καὶ πέντε σύμβουλοι μαζί μὲ τὸν Ἀντώνη
μ' ἐτούτες τίς παρέλασεσθε καθένας ξεραντώνει.

Κι' ἐνθουσιάσθηκε πολὺ ὁ κόσμος ὅταν εἶδε
πῶς κι' ἡ ἀρχὴς κι' οἱ πρόξενοι κι' οἱ βέστοι εὐπατρίδαι,
ἤλθανε κι' ἐξεπλήρωσαν τίς ὑποχρεώσεις τους,
ὅλοι συνωδευόμενοι ἀπὸ τὰ ἀρχόντισές τους.

Γ. — Τόμαθα κι' ἀπ' τὴ φούρκα μου ἀκόμα ὑποφέρω,
γιατί, μ' ἐνόησεσθε Μαρή,
σὲ τέτοια φέστα σοβαρῆ,
θάφερνα καὶ τὴ Γιάννενα ἀν' ἤθελα τὸ ξέριω,
ποῦ τῶχει μᾶρα καὶ καῦμὸ νὰ ἰδῆ τὴν πολιτεία,
κι' ἐπιθυμῆ νὰ συστηθῆ στὴν ἀριστοκρατία.

Κι' ἐλαμψαν ξίφη λυγερὰ κι' ὀλόχρυσες σπαλέτες·
καὶ μὲς τίς τόσες τίς χαρὲς
μᾶς θάμπωσαν κάποιες κυρὲς
μὲ τίς χαριτωμένες τους καινόργιες τουαλέτες.
Μᾶς θάμπωσε ἡ μάγισσα ποῦ σὰ νεράϊδα τρέχει,
ποῦ σὲ γλυκάδα κι' ὠμορφιά, τὴν ὁμοία τῆς δὲν ἔχει·
μᾶς θάμπωσε κι' ἡ ἀφελὴς, ἡ γόησα ἐκείνη,
ποῦ μ' ἓνα βλέμμα τῆς σὲ ζῆ καὶ μ' ἄλλο τῆς σὲ σβύνει.

Κι' εἶδα νὰ λάμπουν ὠμορφιὲς στοὺς δρόμους ὄσες, ὄσες,
κι' εἶδα κι' αὐτὲς ποῦ περβατοῦν σὰ δυὸ βρεγμένες κλωστές.
Κι' εἶδα κι' αὐτὴ μὲ τὰ ξανθὰ, κι' ἐκείνη μὲ τὰ ῥίτσα·
'καμάρωσα καὶ τὸ γιαιτρό.

Γ. — Ἄν λὲς γιὰ τὸ Λυρίτσα,
κι' ἐγὼ μαζί σου συμφωνῶ κι' ἐγὼ τὸν καμαρώνω,
γιὰτ' εἶναι νέος ποῦ μπορεῖ νὰ γιάνη κάθε πόνο.

Μ. — Στὸ Δημαρχεῖο ἔτρεξα κι' ἐπτάθην' ἀπὸ κάτω
ν' ἀκούτω ῥητορεύοντα καὶ τὸν Κωνσταντακάτο,
κι' ἐνόησα πῶς εἶν' κι' αὐτὸς ὅλο φιλοπατρία
κι' εἶν' ἀδικο νὰ χάνεται μὲ τὴ γεωμετρία.

Κι' ὁ λόγος ἄρεσε πολὺ
κι' ἄφησ' ἐντύπωση καλὴ
καὶ μόνον ἠγανάκτησεν ὁ γέρω Κυπριώτης,
πῶς τὰ συχαρητήρια τὰ πῆρε Ληξουριώτης.

Τὰ σοναμέντα τοῦ βραδυοῦ κι' ἡ λαμπαδηφοριὲς
ὄλες τσ' ἐξεμπουρίσανε τσ' ἀνεμυαλες κυρίες
κι' ἐπατρατρέχαν ὄλες τους βαλμένες στὰ πουντίτζα,
νὰ ἰδοῦνε τέσσερα κερτὰ καὶ δώδεκα λουμίνια.
Κι' ἀν' οἱ παππάδες ἐψάλλαν τοὺς πρώτους τοὺς νυμφίους,
ἐκεῖς ἢ κακοθάνατες γιομάτες μπαμπαφίους,
ἐγύριζαν ὀλόχαρες καὶ μόνην εἶχαν λύπη
γιὰτὶ σὲ τέτοια ντυμῶξη τὸ κομφετι νὰ λείπη!

Καὶ τώρα, Γιάννη μπουνταλά,
νὰ πάμε σῶνει καὶ καλὰ,

Λαμπρῆς φιλι νὰ δώσουμε σ' ἐκείνες π' ἀγαποῦμε.

Γ. — Βοὲ χάχα τὸ καλλίτερο ξεχάσαμε νὰ ποῦμε·
περίεργο μοῦ φαίνεται σ' ἐσὲ νὰν τὸ ξεχάσης·
δὲν εἶδες τῆς γυμναστικῆς λοιπὸν τὰς ἐξετάσεις;

Δὲν ἔμαθες πῶς ἔκαμε θαυμάσια μεγάλα,
κάθε κορψὴ καὶ νόστιμη καὶ φὲν ν τ ε σ ζ ε κ λ δασκάλα;

Μ. — Τῆς φαντασίας τὰ φτερά καὶ τίς ψηλὲς τίς σκάλες,
τίς χάν' ὁσάκις πρόκειται νὰ γράφω γιὰ δασκάλες·
ἐξεματίστηκα σὲ μιᾶς τ' ἀπάνιαστα παιγνίδια
καὶ τρέμω σὰν τὸ διάολο μὴν πέσομε στὰ ἴδια.

Γ. — Ἐγὼ μὲς πωρνεύηκα μὲ ψυχικὸ σκίτσου,
καὶ δὲ φοβῶμαι νὰ πιαστῶ σὲ δάχτυ δασκαλίσου,
κι' οὔτε γιὰ τίς γυμναστικῆς
σὰ βουρλισμένους κάνω,

ούτε μ' άγγειοπλαστικές
 τὸ νοῦ μοι, τότε χάνω,
 χωρὶς καμμὴν ἀνασκοπὴ γὰρ δαίτες θὰ μιλήσω.

Μ. — Ἐγὼ λοιπὸν δὲν ὀμιλῶ παρὰ κρατῶ τὸ ἴσο.

Καὶ πρῶτον ἡ γυμναστικὴ μὲ θέλγει καὶ μ' ἀρέσει,
 μόνον ὁσάκις γίνεται ἀπάνου στὸ βελέσι
 καὶ γὰρ φαντάζου φίλε μου, ἂν σήμερα μιὰ κόρη,
 ποῦν' ἓνα πλάσμ' ἀδύνατον ἀπέναντι στ' ἀγόρι,
 ἀφοῦ καὶ προγυμνάζεται μ' ἐκείνες τίς κορώνες,
 νὰ κἀνὴ μούσκαυλα σκληρὰ καὶ ψυχωμένε ἴνες ;
 Κι' ἂν ἔχη χεῖρι δυνατὸ κι' ἀλύγιστο ποδάρι,
 πόσον θὰ ἐπιβάζεται στὸν ἄνδρα ποῦ θὰ πάρῃ ;

Κι' ἂν σήμερα ποῦν ἀσθενὴς, σφαλαγγουιὰ μονάτη,
 ἔχει τὴν τόλμη νὰ μιλήῃ στὸν ἄνδρα μὲ γενάτι,
 συλλογισθῆτε τί κακὸ μεγάλο μᾶς προσμένει,
 ἂν πάρουμ' οἱ ἀγύμναστοι γυναῖκα γυμνασμένη !
 καὶ ποῖα ἢ κατάπτωσις τοῦ ἀνδρικοῦ μας φύλλου,
 ὅταν θὰ ξυλιζώμαστε γιὰ κήδημα τοῦ φύλλου !

Ποτὲ μου δὲν ἐπίστευα πῶς ἐποχὴ θὰ φθάσῃ,
 νᾶ· τὸ κορίτσι τὸ φαιδρὸ σὲ στρατιώτου στάση·
 κι' ἀντὶ νὰ δασκαλεύεται πῶς πρὶο πολὺ ν' ἀρέσῃ
 καὶ πῶς νὰ κἀνὴ πρὶο κομψὴ τῆ λυγερῆ τῆς μέσῃ,
 καὶ πῶς τὸν ὑποψήφιον νὰ βλέπῃ στ' ὀνειρό της,
 μὲ ἄρξασθε καὶ παύσασθε νὰ χάνῃ τὸν καιρὸ της !
 Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα πῶς θὰ μπορῇ μιὰ νέα,
 νὰ προβετζάζῃ σὲ δουλειὰς ποῦνε γιὰ δεκανεῖα !

Εὐγνωμοσύνης βέβαια ὀφείλουμε μεγάλες
 σ' ἐτούτες τίς δασκάλες,
 πωγύμνασαν τῆς χώρας μας τὰ θηλυκὰ παιδάκια
 καὶ τοὺς ἐδυναμώσανε πολὺ τὰ ποντικάκια,
 κι' ἄμποτες γιὰ νὰ μὴν τοὺς πᾶν οἱ κόποι τοὺς χαμένοι
 νὰ λάχουν τώρα κι' οἱ γαμπροὶ κᾶπως δυναμωμένοι.

Μὰ καὶ τ' ἀγόρια, βρὲ Μαρῆ, ἄνδρες θὰ γίνουιν κῶστοι
 ἂν διαρκῶς γυμνάζονται μ' αὐτὸν τὸν ἀναγνώστη.
 Δὲν ξέρεις τί περίφημος ποῦναι γιὰ νὰ γυμνάζῃ,
 σὰν ταγματάρχης στέκεται, σὰ λοχαγὸς φωνάζει !
 θαυμάζεις μὲ τὸ πάσο-τοῦ
 τὴν ὄρα ποῦ βαδίζει

καὶ ἀπορεῖς, τὸ ῥάσο του
 πῶς δὲν τὸν ἐμποδίζει,

Πολὺ ἐνθουσιάζηκα μ' αὐτὸν τὸ ῥασοφόρο
 καὶ ἂν ὁ Μαυροκέφαλος δὲν τῶκαμ' ἓνα δῶρο,
 ἐμέναν' ἂν μὴ πέρναε σημεῖωσε πῶς ὅτι,
 ἀπ' ἀναγνώστη δηλαδὴ τὸν ἔκανα Δεσπότη.

Μ. — Ἐπῆγες καὶ στὴν τελετὴν τὴν τοῦ Γυμναστηρίου ;

Γ. — Ἐπῆγα καὶ τὸ στέλιμα στ' ὄνομα τοῦ Κυρίου
 κι' ὕστερ' ἀπὸ τὸ στελισμαδὸ,
 τοῦ διάβασε τὸν ἀγιασμὸ,
 ὁ ἅγιος πρωθιερεὺς Μητάκης ὁ γνωστός σου,
 ποῦ κᾶπως κᾶτι ἐνεργεῖ καὶ βάλ' τὰ ἑκατό σου.

Μ. — Τὸν αὐρινὸ τοῦ μποναμᾶ ἄς πῆ πῶς τὸν μοιράζουμε
 κι' ἀμὰ τὰ κουβεντιάζουμε.

Γ. — Κι' ἔτρεξε στὰ γυμνάσια ὁ κόσμος σὰ μελλίσι,
 κι' ὁ Κατραβᾶς ὁ δυστυχὴς
 ἀπὸ βραχνάδα τσ' ἐποχῆς
 δὲν μπόρῃ νὰ μιλήσῃ·

μὰ μ' ὄλη τὴ βραχνάδα του καὶ τὰ φαρνίσματά του,
 μεγάλως μᾶς ἐξέπληξε μὲ τὰ γυμνάσματά του.

Μ. — Δὲν ξέρεις ἄλλο τίποτα ;

Γ. — Ἐῆρω πῶς ὅπου λάχω,
 Δεσπότη λένε σίγουρο τὸ Νικολῆ τὸ Βλάχο
 κι' ἂν τέτοιο πρᾶγμα πρόκειται νὰ γένη βρὲ Μαρᾶκη,
 τοῦλάχιστον ἐσὺ κι' ἐγὼ θὰ γένουμ' Ἀρχιδιάκοι !

— x x x x x —

ΕΛΛΗΣ

Ἐχεις στὸ μάγουλό σου δυὸ ἐλοῦλες·
 σιμὰ στὰ χεῖλη μία ποῦ μαγεύει·
 εἰς τὸ λαιμό σου κι' ἄλλες μὲ τριχοῦλες
 ληοστασι, ποῦ καθέννας λειχουδεύει...

Σοῦ ζήτησα τὰ χεῖλη νὰ φιλήσω
 καὶ μοῦπες πῶς ν' ἀφήσω τσ' ἀλαλιές
 γιατί θὰ κολαστῶ καὶ θ' ἀμαρτήσω.

— Μὰ τὴ σαοακοστὴ δὲν τρῶν' ἔλγες ;

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΩΛΩΜΟΥ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ Ζάκυνθος ἑορτάζει τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ ποιητοῦ τοῦ « Ὑμνου πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ».

Ὁ Σολωμός ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ἐθνικός ποιητής, διὰ τοῦτο οἱ ἔρανοι πρὸς μεγαλοπρεπέστεραν, ὅσον τὸ δυνατόν, πανήγυριν, πρέπει νὰ εἶναι πανελληνιοί. Συνεισφέρον ἤδη πρὸς τοῦτο αἱ Ἀθηναίαι, αἱ Πατραι, ὁ Πύργος καὶ ἄλλοι δῆμοι τῆς Ἑλλάδος. Ἄγνοοῦμεν ποῖαι αἱ προθέσεις τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ δὲν κρίνομεν ἀσκοπὸν νὰ ὑπομνήσωμεν τὸ καθήκον τοῦ δήμου Ἀργαστολίου καὶ πρὸς τὴν γείτονα νῆσον καὶ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ποιητοῦ.

Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς δὲν εἶχει τὴν σημασίαν ὅσην ἔχει ἡ ἐγδειξίς ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τελουμένης ἑορτῆς.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Καθῆκόν μας θεωροῦμεν νὰ ἐκδηλώσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς λαμπρὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἀποκομίσαμεν ἐκ τῶν ἐξετάσεων τῆς γυμναστικῆς τῶν μαθητριῶν τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἐλένης Μαζαράκη παρθεναγωγείου « αἱ Μοῦσαι » περὶ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τῶν ὁποίων θερμότατα ἐξέφρασεν εὐχαριστήρια καὶ ἀμέριστον ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμόν τῆς ἡ οἰκεία ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων Ἐπιτροπῆ.

Τῆ συνωδείᾳ τῶν ἡχῶν τοῦ κλειδοκυμβάλου, εὐγενῶς παράσχουσης τὸ ἐγνωσμένον μουσικὸν αὐτῆς ἄλυστον τῆς μουσοτραφούς δεσποινίδος Ἐλένης Ἀντίπα, ἐξετέλεσαν αἱ μαθήτριά ἐπὶ τὴν ὁδηγίαν τῆς διδασκαλίσσης τῶν δεσποινίδος Οὐρανίας Παπαμόσχου ἀπάσας τὰς ἐν τῷ προγράμματι ἀναγραφόμενας ἄσκή-

σεις μετὰ ῥυθμοῦ καὶ ζωῆς πρωτοφανούς, ὥστε δικαίως νὰ ἀποσπάσωμεν τὰ συγχαρητήρια καὶ χειροκροτήματα τῶν πολυπληθῶν φιλομούσων παρισταμένων. Δίκαιος διὰ ταῦτα ὀφείλεται ἔπαινος τῆ τε Διευθυντρίᾳ τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ τῆ εὐγενεῖ δεσποινίδι Παπαμόσχου ἡ ὁποία οὐδενὸς κόπου ἐφείσθη ὅπως τοιαῦτα ἀποτελέσματα παραγάγῃ.

Πολλοὶ τῶν παραστάντων,

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀξιοτίμη κ. Συντάκτα.

Διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σαὶ ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἐν Πάτραις ἀξιότιμον ἰατρὸν κ. Πουρναρῶν, εἰς ὃν, μετὰ τὸ Θεόν, ὀφείλω τὴν διάσωσιν τῆς θυγατρὸς μου Μιχαλίνης, μαθητρίδος τοῦ Ἀρσακείου παθούσης ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Ἀπὸ τῆς 25 Δεκεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ὁ θεράπων ἡ μᾶλλον ὁ σωτὴρ τῆς θυγατρὸς μου, δὲν ἐπαύσεν ἐπισκεπτόμενος αὐτήν, ἐπὶ πολλὰ δὲ νύκτας ἠγρύπνησεν. Καὶ ἐπὶ πάντι τοῦτοις οὐδὲ τὴν προσηρθεῖσαν αὐτῷ ἀμοιβὴν τῶν ἀφρίτων κόπων του ἠθέλησε νὰ δεχθῆ, πληροφορηθεὶς ὅτι οὐχὶ ἐκ περισσευμάτων, καθ' ὄργανο, τῷ προσφέρω τὴν ἐν λόγῳ ἀμοιβήν.

Τοιαύτης εὐεργετίας τυχὼν αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπειρον πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἰατρὸν εὐγνωμοσύνην μου, εἰ καὶ δὲν ἐκφράζεται διὰ λέξεων ὅ,τι ἀκριβῶς αἰσθάνομαι.

Ἄλλ' οὐχ' ἤττον εὐγνωμονῶ πρὸς τὴν ἀξιότιμον διευθύντριαν τοῦ Ἀρσακείου κ. Μαρίαν Ξυδη, ἥτις καὶ πάντοτε ἰδίως δὲ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἐπέδειξεν αἰσθήματα εὐγενεστάτης καὶ φιλοστόργου καρδίας πρὸς τὰς εἰς αὐτὴν ἐμπιστευμένας τρυφεράς ὑπάρξεις.

Δέξασθε κ. Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑποτίθεσός μου.

Ὁ διὰ πάντος εὐγνώμων
ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΑΒΡΙΛΑΤΟΣ

ΝΕΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡ. ΡΗΓΑ

(Ὁκία Πανᾶ εἰς στενὸν Ἀγ. Σπυρίδωνος)

Ἀφίχθεις ἐξ Ἀθηνῶν ὁ φωτογράφος κ. Χ. Ρήγας, φωτογραφεῖ ἐπὶ τοῦ ἀπαστραπτόντος νέου χάρτου μετὰ τέχνην ἀρίστην καὶ λίαν ἐπιτυχῶς εἰς εὐδιάποτε μέγεθος.

Ἐξ φωτογραφίαι μὲν ὄνο 2 δραχμαί.

Καταληλοτάτη εὐκαιρία διὰ νὰ φωτογραφηθῆτε ὅλοι.

Ἐκτακτὸς ἐπιτυχία εἰς τὴν φωτογραφίαν μικρῶν παιδίων.

Ἐργάζεται καθ' ἐκτίτην ἀπὸ τῆς 3 μ.μ. μέχρι ἐσπέρας καὶ μετ' οἰονδήποτε καιρῶν.

Διὰ τὰ μεγαλύτερα μεγέθη γίνεται ἡ ἀνάλογος ἐκπτώσις.

ΨΑΘΕΣ

Πλήθος καπέλα ψάθινα ἀνδρῖκια γυναικεία, γιὰ κοπελοῦλες γιὰ παιδιὰ, γιὰ κάθε ἡλικία, σύμφωνα μετὰ τὰ ὑστερα τῆς μόδας φιγουρίνια
Ο ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ ἔφερε καὶ τὰ πουλεῖ μετὰ φτήνια

Εἰς τὸ ΛΟΥΒΡ τοῦ Τσιρόλια. Ἐφθάσεν ἐξ Εὐρώπης ἀρίστη συλλογὴ ὑποκαμίσεων χρωματιστῶν ὡς καὶ λευκῶν διαφόρων σχεδίων ἐκ τοῦ μεγαλύτερου ἐργοστασίου τῆς Αὐστρίας. Συλλογὴ βαπτιστικῶν διαφόρων ποιότητων ἀπὸ δραχ. 12 ἕως 100.

Πωλεῖται ἵππος ἀποστρατευθέντος ἐφίππου ὑπαξιωματικοῦ ἐτῶν 8 ἀναστήματος δευτέρου καὶ χρώματος Ν το υ ρ ῖ.

Πληροφορεῖται εἰς τὸ καφενεῖον Ἐσπ. Ἑλλην. Λοιμύρη.